

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Avdrag för lärares arbetsrum i hemmet

Läroverkslärarinnan fru E inflyttade i början av år 1962 tillsammans med sin familj — make, även han lärare, och tre barn under 16 år — i en med statliga lån uppförd egnahemsfastighet. Dylika fastigheter få i allmänhet ej ha större yta än 125 kvm. De av makarna E till vederbörande myndighet ingivna ritningarna, som avsåg en yta av c:a 140 kvm godkändes likväl. Visst behov av arbetsrum ansågs nämligen föreligga.

I sin deklaration år 1964 yrkade fru E vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag med 765 kr för hyra av arbetsrum under nio månader i den egna bostaden.

TN vägrade avdraget.

Hos PN yrkade fru E, att avdraget skulle medges och anförde vidare. För att på ett tillfredsställande sätt kunna fullgöra arbetsuppgifterna med rättande av skrivningar och lektionsförberedelse behövdes ett arbetsrum, där arbetet kunde utföras ostört. Även mannen E hade åtskilligt hemarbete.

PN avslog yrkandet. Kostnad för arbetsrum i egen bostad ansågs nämligen av PN under förhandenvarande omständigheter såsom en vid taxering icke avdragsgill kostnad.

Hos KR fullföljde fru E sin talan.

KR medgav avdrag, när klaganden fick anses ha visat, att hon inte skulle ha

haft arbetsrummet, om hon inte haft behov av detsamma för sin tjänst. (KR:s utslag den 4/4 1966.)

Aktiebolags skattskyldighet för beräknad ränta å fordran hos systerbolag

A/B B — som inte bedrivit någon verksamhet under 1963 och i 1964 års deklaration inte redovisade någon inkomst till beskattning — ägde som enda tillgång en fordran hos ett systerbolag.

TN beskattade bolaget B för en efter 4 % beräknad ränta å fordringen.

Hos PN yrkade bolaget B undanröjande av taxeringarna.

PN biföll yrkandet.

Hos KR yrkade TI fastställelse av TN:s beskattningsåtgärder samt anförde. Bolaget B hade under beskattningsåret allenast förvaltat fordran å systerbolaget. Något inre sammanhang mellan de båda bolagens verksamhet förelåg inte. Ett bidrag bolagen emellan var därför — frånsett normala förvaltningskostnader — inte av avdragsgill natur. Vid angivna förhållanden torde enligt TI:s uppfattning underlåtenheten att uttaga ränta utgöra ett dylikt inte avdragsgillt bidrag.

KR fastställde i sitt utslag TN:s beskattningsåtgärder och yttrade. Genom att icke betinga sig ränta å ifrågavarande fordran får A/B B anses hava överfört medel till A/B N. Då medlen hos sistnämnda bolag, som under beskattnings-

året drivit rörelse, kunnat disponeras av aktieägaren på annat sätt än genom utdelning, får överföringen anses hava sådan särskild betydelse i skattehänseende, att förutsättning föreligger för beskattning hos A/B B av beräknad ränta å dess fordran hos systerbolaget. (KR:s utslag den 9/6 1966.)

Jfr RA 1964 ref. 18 samt K. G. A. Sandström — Beskattning vid aktieutdelning m m s. 260 ff.

Avskrivning av fordran — kapitalförlust eller driftkostnad?

A/B F yrkade i deklaration 1964 avdrag med 58.110 kr för förlust å fordran hos A/B L, vilka båda bolag ägdes av direktör S.

Vid TN:s beräkning av inkomsten av rörelse vägrades detta avdrag.

Hos PN yrkade bolaget F, att erhålla avdraget.

PN lämnade bolagets talan utan bifall och anförde. Aktierna i såväl klagandebolaget som bolaget L innehades av direktör S. Det sistnämnda bolaget blev år 1963 föremål för sanering i samband med att bolaget erhöll ett 75 %:igt ackord med varuborgenärerna och ett ännu lägre ackord med vissa låneborgenärer. Bolaget F yrkade avdrag med 58.110 kr, d v s med det belopp, varmed bolaget avskrivit sin lånefordran på bolaget L, under förmenande att fråga var om en nedskrivning å förskottsfordran för ännu ej levererade varor. Lånefordringen hade uppkommit på så sätt, att bolaget L erhållit medel av bolaget F, då bolaget L varit i behov av

likvider. Till följd härav hade bolaget F vid 1963 års ingång en såsom lånefordran redovisad fordran på bolaget L på 176.992 kr. Medlen hade inte ställts till förfogande i samband med beställningar från klagandebolaget. Fordringen var dessutom betydligt större än inestående beställningar. Det kunde visserligen antagas att bolaget L levererat varor till förmånliga priser till bolaget F, men enligt uppgift hade dessa låga priser åtminstone delvis utjämnats genom tilläggsfakturer vid respektive räkenskapsårs utgång (tilläggsfakturavärdet hade de sista 4 åren uppgått till sammanlagt omkring 150.000 kr, medan bolaget F gjorde gällande, att ytterligare 79.000 kr behövts för full utjämning). Ackordsvinsten hos bolaget L uppgick till 354.946 kr och motsvarades i runt tal till hälften av inkurans i varulagret, till en fjärdedel i kundförluster och till en fjärdedel i avskrivningar å till representanter och agenter för bolaget lämnade förskott, för vilka redovisning inte kunnat erhållas. Då bolaget L:s deklaration 1964 utvisade underskott, som översteg ifrågavarande fordringsbelopp, innebar det av bolaget F yrkade avdraget, att beloppet skulle undandragas beskattning. På grund av vad sålunda förekommit kunde det avskrivna beloppet inte anses såsom driftkostnad för bolaget F.

Reservation anmäldes av en av PN:s ledamöter. Denne ansåg, att besvären borde bifallas (förlusten = omkostnad i rörelsen).

Hos KR fullföljde Bolaget F sin talan.

KR: ej ändring (KR:s utslag den 31/5 1966).